Sylwester Szafarz

## Uwagi wstępne

W dniach od 16 do 22 października 2022 r., w Wielkim Pałacu Ludowym w Pekinie, trwały obrady 20. Krajowego Zjazdu Komunistycznej Partii Chin (KPCh). Pro memoria: 18. Zjazd miał miejsce tamże w okresie od 8 do 15 listopada 2012 r.; a 19. Zjazd obradował w dniach od 18 do 24 października 2017 r. Od 18.Zjazdu liczy się Nowa Era w budowie socjalizmu o specyfice chińskiej. Znamieniem tej Nowej Ery jest kompleksowa, dogłębna i wręcz rewolucyjna modernizacja oraz innowacje we wszystkich dziedzinach działalności partii, rozwoju państwa i ewolucji narodu chińskiego, a także w polityce reform i otwarcia na świat zapoczątkowanej przez przewodniczącego Deng Xiaopinga w roku 1978.
20. Zjazd obradował pod znamiennym hasłem: „KPCh na nowej drodze" (w nowej podróży – w wersji angielskiej: „The CPC on a New Journey"). W taki to sposób zwiększono racjonalnie i znacznie wymowę oraz ciężar gatunkowy kategorii Nowej Ery wskazując, że właśnie od 20. Zjazdu rozpoczyna się nowy etap w działalności KPCh i w rozwoju ChRL. Przyznaję samokrytycznie, że niniejsze opracowanie jest dosyć obszerne i szczegółowe, ale moim zamiarem było zaprezentowanie Czytelnikom pełnego, obiektywnego i prawdziwego obrazu współczesnej działalności KPCh oraz rozwoju ChRL w polityce wewnętrznej i zagranicznej. Wybrałem jedynie, rzec można, elementy najważniejsze spośród najważniejszych.
Co więcej, doniosłe i, poniekąd, przełomowo-futurystyczne znaczenie 20. Zjazdu KPCh polega na dwóch kardynalnych okolicznościach makro mu towarzyszących: - sporządzenie bilansu pozytywnych i pionierskich dokonań w I dziesięcioleciu Nowej Ery oraz - wytyczenie programu dalszych poczynań w okresie do połowy bieżącego stulecia. Właśnie wtedy, z okazji setnej rocznicy proklamowania ChRL (1949 r. - 2049 r.), ma zostać zakończona budowa nowoczesnego (pod każdym względem) wielkiego mocarstwa chińskiego. Wyjątkowe znaczenie 20. Zjazdu należy też rozpatrywać w kontekście niemałych trudności, na jakie napotykają Chiny (i praktycznie wszystkie kraje świata) z powodu wielorakich ostrych globalnych kryzysów współczesności, szczególnie: politycznego, ideologicznego, międzynarodowego, społecznego, moralnego, strategicznego, gospodarczego, finansowego, ekologicznego, pandemicznego i in.; oraz, w kontekście tych kryzysów, wskutek bardzo niebezpiecznego wzrostu tendencji konfrontacyjnych i napięcia, także militarnego, na arenie międzynarodowej. Należy przeto żywić nadzieję, że uchwały zjazdowe i ich praktyczne pokłosie powstrzymają te groźne tendencje i zjawiska oraz umożliwią naszej cywilizacji powrót na drogę pokojowego, optymalnego i zrównoważonego rozwoju. KPCh uczyniła właśnie bardzo ważny krok w tym kierunku. Inni powinni podążać za tym przykładem.

## Przebieg obrad

W Zjeździe uczestniczyło 2.296 delegatów reprezentujących prawie 97 mln członków Partii oraz 4,9 mln podstawowych organizacji partyjnych. 771 delegatów, czyli 33,6%, wywodziło się ze sfery bezpośredniej wytwórczości (produkcji). Zwiększyła się znacznie liczba kobiet delegatów do 619 osób i przedstawicieli 40 mniejszości etnicznych – 264 osoby, czyli 11,5%. Średni wiek delegatów – 52,2 lat. Zaproszono także 83 „specjalnych delegatów" (bez prawa głosu), gości

honorowych, np. byłych najwyższych przywódców partii i państwa. Obrady odbywały się na posiedzeniach plenarnych, w 20 grupach dyskusyjnych (np. Przewodniczący Xi Jinping uczestniczył w obradach grupy delegatów z Regionu Autonomicznego Guangxi, a następnie spotkał się ze wszystkimi delegatami na 20.Zjazd). Ponadto, odbyły się trzy sesje Prezydium 20.Zjazdu, m.in., celem rozpatrzenia propozycji kandydatów do najwyższych władz partyjnych i przedstawienia ich delegatom do decyzji. Tradycyjnie organizowane były także liczne interesujące konferencje prasowe, np. w sprawach gospodarki, problematyki społecznej, nauki i techniki, polityki zagranicznej, praworządności, ochrony środowiska naturalnego i in. oraz spotkania delegatów z dziennikarzami krajowymi i zagranicznymi. Na adres Zjazdu wpłynęły liczne pozdrowienia, gratulacje i życzenia z całego świata, m.in.od tajwańskiej partii Kuomintang. Porządek dzienny 20. Zjazdu obejmował rozpatrzenie referatów sprawozdawczo-programowych 19. KC Partii i 19. Centralnej Komisji Inspekcji Dyscypliny, dyskusje grupowe, ww. konferencje prasowe, wprowadzenie poprawek do Statutu i wybór nowych najwyższych władz KPCh.

**Referat sprawozdawczy**

W rzeczy samej, jest to referat sprawozdawczo-programowy, który został wygłoszony, w imieniu 19. KC KPCh, przez przewodniczącego Xi Jinpinga przez prawie 2 godziny (63 strony tekstu w wersji angielskiej). Tytuł referatu został sformułowany następująco: „Dzierżyć wysoko wielki sztandar socjalizmu o specyfice chińskiej i zmierzać w poczuciu jedności do zbudowania kraju socjalistycznego nowoczesnego pod każdym względem". Takie ujęcie tych zadań stanowi konkretyzację i dobitne uzmysłowienie owej jakościowej nowości, bowiem Partia zamierza kroczyć nową drogą (podróżować po nowemu) w Nowej Erze proklamowanej 10 lat temu. Referat jest obszernym dokumentem o bogatych i doniosłych treściach obejmującym kompleksową analizę dokonań partii w ostatnim pięcioleciu, a nawet w minionym dziesięcioleciu Nowej Ery (tzn. od 18. Zjazdu) oraz zadań programowych na przyszłość aż do połowy bieżącego stulecia (zbudowanie nowoczesnego mocarstwa chińskiego i setna rocznica utworzenia ChRL 1949 r. - 2049 r.). W niniejszym opracowaniu koncentruję się głównie na prezentacji najważniejszych i priorytetowych treści ww. referatu, zalecając wszystkim zainteresowanym zapoznanie się z jego pełną zawartością w wersji angielskiej (pod hasłem internetowym: „Xi Jinping's 19. CPC CC Work Report delivered to the 20. CPC National Congress"). Referat składa się z 15 monograficznych rozdziałów, z których wiele zawiera po kilka podrozdziałów bardziej szczegółowych.

Rozdział I (R-I) zatytułowany: „Działalność w okresie minionych pięciu lat i wielkie przemiany w pierwszym dziesięcioleciu Nowej Ery". Dokonania: nastąpiło umocnienie kierowniczej (przewodniej) roli Partii, zakończenie tworzenia umiarkowanie zasobnego społeczeństwa pod każdym względem oraz proklamowanie nowej filozofii rozwoju i położenie kresu absolutnemu ubóstwu w kraju. Umocnione zostało bezpieczeństwo narodowe, pomyślnie realizowano dynamicznie politykę otwarcia na świat oraz zwalczano pandemię Covid-19 kładąc główny nacisk na troskę o „zdrowie i o życie obywateli nade wszystko". Przywrócony został ład i porządek w Hongkongu. Zwalczane były przejawy separatyzmu tajwańskiego oraz brutalnych ingerencji z zewnątrz w sprawy Tajwanu, domagając się zdecydowanie realizacji zasad polityki jednych Chin („One China Policy"). W pierwszym dziesięcioleciu Nowej Ery przezwyciężone zostały pewne niedomagania i słabości występujące tu i ówdzie w działalności partyjnej, jak np.:

wahania, formalizm, biurokracja, hedonizm, ekstrawagancja. Zlikwidowane zostały najbardziej szokujące ogniska korupcji.
Przezwyciężono występujące negatywne zjawiska w gospodarce – szczególnie instytucjonalne i strukturalne. 18. KC i 19. KC analizowały te kwestie oraz podejmowany stosowne uchwały i środki zaradcze. W Partii stosowano normy marksizmu oraz wskazania i myśli zawarte w dziełach przywódców KPCh z pięciu pokoleń. Marksizm został dostosowany do „kontekstu chińskiego" oraz do potrzeb i do możliwości istniejących w czasach współczesnych. Podniósł się poziom uświadomienia wśród prawie 97 mln członków partii a umocnieniu uległa ich jedność i solidarność w stopniu wyższym niż kiedykolwiek przedtem. Realizowane były pomyślnie plany dotyczące Marzenia Chińskiego oraz wielkiego odrodzenia narodu i państwa na drodze innowacji i modernizacji – zgodnie z postanowieniami zawartymi w dwóch kluczowych wytycznych partyjnych to znaczy: w „Pięcioczłonowym Planie Zintegrowanym" i w „Czterowymiarowej Strategii Kompleksowej" obejmującej wymagania postępu, stabilności, rozwoju i bezpieczeństwa [1]. Dzięki temu społeczeństwo chińskie osiągnęło stan umiarkowanego (względnego) dobrobytu, a prawie 100 mln obywateli, szczególnie na wsi, zostało wydźwigniętych z niedoli absolutnego ubóstwa, którego wskaźnik został sprowadzony do poziomu zerowego. „Problem ten został uregulowany raz na zawsze…".
Partia rozpoczęła realizację założeń nowej filozofii rozwoju o wysokiej jakości, a niegdysiejszy szybki rozwój – „high speed development" został zastąpiony właśnie przez ów rozwój o wysokiej jakości – „high quality development"). W ciągu dziesięciolecia Nowej Ery wartość PKB wzrosła od 54 bln juanów (CNY) do 114 bln juanów, co stanowi 18,5% Światowego Produktu Brutto. To druga, po amerykańskiej, gospodarka świata (obecnie 1 USD = 7,26 CNY). Znacznemu zwiększeniu uległ PKB per capita – od 39.800 juanów do 81.000 juanów. Zapewnione zostało bezpieczeństwo żywnościowe i energetyczne. Kraj pokryła gęstniejąca sieć szybkich kolei (nawet do 600 km/godz.) i nowoczesnych autostrad. Zwiększone zostały nakłady na przedsięwzięcia badawczo-rozwojowe od 1 bln do 2,8 bln juanów. Efektywnie rozwija się branża kosmiczna, szczególnie loty załogowe oraz przygotowania do eksploracji Księżyca i Marsa. Prowadzone są także badania głębin morskich i oceanicznych oraz głębokie odwierty lądowe, budowanie superkomputerów, instalowanie nawigacji satelitarnej, rozwijanie informatyki kwantowej, technologii energetyki nuklearnej, skomputeryzowanej (cyfrowej) produkcji i biomedycyny. „Z wielką odwagą polityczną" partia przeprowadzała pogłębione reformy, usuwając przeszkody instytucjonalne we wszystkich dziedzinach. W wyniku tego socjalizm chiński stał się jeszcze bardziej dojrzały.
Zaktywizowane zostały poczynania w sferze polityki zagranicznej, współpracy ze 140 krajami i regionami świata (tzw. otwarcia na świat). Dobitnym przykładem tego ożywienia jest Inicjatywa Pasa i Szlaku (tzw. BRI – Belt&Road Initiative). Realizowano założenia dyplomacji wielkiego mocarstwa (zwanej też Xiplomacy), mając na względzie potrzebę budowania (lepszej) wspólnej przyszłości dla wszystkich. Chodzi, przy tym, o promowanie uczciwości, sprawiedliwości, bezstronności i autentycznego multilateralizmu (wielobiegunowości) w stosunkach międzynarodowych; oraz o zwalczanie hegemonizmu, polityki z pozycji siły, unilateralizmu (jednobiegunowości) i wszelakiej łobuzerki w stosunkach międzynarodowych. Natomiast niezbędne jest utworzenie globalnej sieci partnerstwa, wprowadzenie nowego rodzaju (typu) w tych stosunków, przeprowadzenie reform, ustanowienie globalnego systemu zarządzania nimi oraz udoskonalenie współdziałania w walce z pandemią Covid-19. Wszystkie te poczynania dyplomatyczne wielkiego mocarstwa chińskiego przyczyniły się już do umocnienia pozycji oraz do rozszerzenia wpływów ChRL na arenie międzynarodowej.

Dokonał się istotny postęp polityczny w sferze budownictwa socjalistycznego, szczególnie w sferze kompleksowej demokracji ludowej. Wzmocniony został znacznie patriotyczny front jedności narodowej, socjalistyczne państwo prawa oraz przestrzeganie praw człowieka. Odnotowano poważny postęp w gruntownym reformowaniu systemu wymiaru sprawiedliwości w kierunku efektywniejszej ochrony zasad uczciwości i norm sprawiedliwości społecznej. W dziedzinie ideologicznej uległa konsolidacji rola marksizmu, czego wyrazem jest urzeczywistnianie zasad filozofii rozwojowej skoncentrowanej na dbałości o dobro społeczeństwa. Potwierdza to zwiększenie wskaźnika średniej długości życia obywateli do 78,2 lat, wzrost PKB per capita od 16.500 do 35.100 juanów, tworzenie corocznie 13 mln nowych miejsc pracy w miastach, zapewnienie ubezpieczeń emerytalnych dla 1,04 mld obywateli oraz dbałość o środowisko naturalne („o czyste wody i o bujnie zazielenione góry").
Stosowane było całościowe podejście do kwestii bezpieczeństwa narodowego. Rozprawiano się z separatystami etnicznymi, z ekstremistami religijnymi, z niebezpiecznymi terrorystami oraz ze zorganizowaną przestępczością. Umacniano siły zbrojne z zastosowaniem nadrzędnego kryterium w postaci efektywności i gotowości bojowej. Dokonał się także poważny postęp w modernizowaniu armii, której liczebność została zmniejszona o 300.000 wojskowych. Pomyślnie stosowano zasadę: „jeden kraj, dwa systemy" w odniesieniu do Hongkongu i do Makao oraz rozwijano współpracę z Tajwanem występując przeciwko tamtejszym separatystom i zwolennikom niezależności tej prowincji. Nadal jednak wyeliminowanie nierównowagi i nieprawidłowości stanowi poważny problem podobnie jak usunięcie pożywki dla korupcji pozostaje ciągle niezwykle pilnym i nader odpowiedzialnym zadaniem. Co więcej, występuje jeszcze wiele wąskich gardeł utrudniających rozwój o wysokiej jakości oraz szkodliwych dla potencjału Chin w zakresie innowacji naukowo-technicznych. Tak więc, wiele poważnych i trudnych problemów w reformowaniu kluczowych branż trzeba jeszcze rozwiązać celem ochronienia kraju przed zagrożeniami finansowymi oraz zapewnienia mu pewności i niezawodności systemu bezpieczeństwa żywnościowego, energetycznego i przemysłowego (łańcuchów dostaw zaopatrzeniowych itp.).Występują nadal poważne dysproporcje rozwojowe i dochodowe pomiędzy miastem i wsią oraz między poszczególnymi regionami. Obywatele napotykają na wiele trudności w dziedzinie zatrudnienia, oświaty, służby zdrowia, opieki nad dziećmi i seniorami oraz mieszkalnictwa. Ochrona środowiska stanowi nadal niezwykle ważne zadanie.
Dość liczne istotne wyzwania występują też w dziedzinie ideologicznej i w sferze samorządności partyjnej. KPCh kieruje się zasadą, że „dobry kowal wykuwa dobre żelazo". Przyjęta została uchwała ws. doskonalenia postaw członków partii, co przyczynia się do jej umocnienia. Doskonalenie działalności w sferze ideologicznej idzie w parze z ulepszaniem funkcjonowania instancji i instytucji partyjnych, działalności szkoleniowej oraz inspekcji w zakresie przestrzegania norm regulaminowych, dyscypliny i postaw członków partii. Towarzyszy temu zdecydowane usuwanie zbędnych formalności, biurokracji, hedonizmu, ekstrawagancji, dążeń do korzyści osobistych i do korupcji. W partii panuje w tej mierze przeświadczenie, że „lepiej jest narazić się kilku tysiącom osób niż rozczarować 1,4 mld obywateli". Poczynania te przyczyniły się wydatnie do złagodzenia niezdrowych tendencji oraz nawyków i problemów zakorzenionych w poprzednich latach. Ponadto, reformowanie się partii ma służyć unikaniu sinusoidalnych wzlotów i upadków, oczyszczaniu, odnowie i doskonaleniu szeregów partyjnych; dlatego też samorządność partyjna jest ciągle doskonalona szczególnie na szczeblach organizacji podstawowych. W sumie, poprzez takie jw. i analogiczne poczynania nastąpiło wyraźne umocnienie Partii w okresie sprawozdawczym.

R-II: „Nowe horyzonty dostosowywania marksizmu do kontekstu chińskiego oraz do potrzeb współczesności". W referacie stwierdzono jednoznacznie, iż „marksizm stanowi fundamentalną ideologię przewodnią w –partii oraz że powodzenie w budowaniu socjalizmu o specyfice chińskiej jest potwierdzeniem, że marksizm działa (funkcjonuje). W okresie od swego 18. Zjazdu KPCh dostosowuje marksizm do kontekstu chińskiego oraz do wymagań naszych czasów stosując przy tym kryteria prawdy. Doprowadziło to do ustanowienia socjalizmu o specyfice chińskiej w Nowej Erze. Znalazło to swoje potwierdzenie na 19. Zjeździe KPCh oraz na VI Plenum 19.KC, w dniach 08-11.11.2021 r. Jednocześnie następuje umacnianie powiązań marksizmu z tradycyjną kulturą i z mądrościami cywilizacji chińskiej. Dzieje się to pod nader wymownym hasłem: „niechaj przeszłość służy współczesności, niechaj nowe kształtuje się ze starego".
Sednem tak pojmowanego marksizmu jest stawianie dobra obywateli na pierwszym miejscu oraz poszukiwanie nowych obszarów i możliwości działania a także nadążanie za tempem biegu czasu i za ewolucją praktyki oraz doskonalenie rozumienia świata. „Powinniśmy zdobyć się na odwagę powiedzenia tego, co jeszcze nie zostało powiedziane, zrobienia tego, co jeszcze nigdy nie zostało zrobione oraz stosowania nowej teorii jako drogowskazu w nowej praktyce". Partia stosuje podejście ukierunkowane wobec problemów oraz rozumowanie w kategoriach systemowych. Trzeba jednocześnie mieć świadomość, że wszelkie rzeczy i zjawiska są powiązane między sobą i od siebie uzależnione, co sprawia, że konieczna jest ich wizja globalna oraz czerpanie natchnienia z dorobku wszystkich cywilizacji ludzkich.

R-III: „Nowa podróż w Nowej Erze. Misja i zadania Komunistycznej Partii Chin". Nadrzędnym zadaniem partii jest przewodzenie narodowi (społeczeństwu) w uchwalonym dziele realizowania II celu stulecia, tzn. zbudowania wielkiego nowoczesnego państwa socjalistycznego oraz odrodzenia narodu poprzez modernizację Chin. Trzeba pamiętać przy tym, że owa modernizacja dotyczy ogromnej liczby ludności Chin znacznie przekraczającej łączną liczbę ludności pozostałych krajów rozwijających się; modernizacja ma na celu doprowadzenie do powszechnego dobrobytu wszystkich ludzi. W tym celu należy unikać polaryzacji poglądów, stanowisk i działań, zapewnić harmonię pomiędzy ludzkością a przyrodą i stworzyć „wspólnotę życia" („community of life"). W tym celu KPCh (i ChRL) opowiada się za zrównoważonym rozwojem świata, za właściwym korzystaniem z zasobów, za ochroną środowiska naturalnego i za umożliwieniem przyrodzie samoczynnego odnawiania się („będziemy ochraniać przyrodę tak, jak chronimy własne życie").
Takie są doprawdy gigantyczne zamierzenia stojące przed ludzkością. Dla ich zrealizowania niezbędna jest również modernizacja pokojowego rozwoju świata. Nie będzie starej ścieżki wojennej, kolonizacji i rabunku uprawianego przez niektóre państwa. Niezbędne jest przeto zapewnienie pokoju światowego i takiegoż rozwoju z wykorzystaniem owoców własnego rozwoju. KPCh proponuje następujący dwuetapowy strategiczny plan rozwoju Chin: 1. urzeczywistnienie modernizacji socjalistycznej w okresie od 2020 r. do 2035 r. oraz 2. zbudowanie wielkiego nowoczesnego państwa socjalistycznego w okresie od 2035 r. do połowy bieżącego stulecia. partia ma świadomość, że najbliższe pięciolecie mieć będzie kluczowe znaczenie w procesie modernizacji Chin tym bardziej, że świat wkroczył w okres turbulencji i przemian. W związku z tym „może nastąpić w każdym momencie eskalowanie (nasilanie) zewnętrznych prób hamowania i powstrzymywania ChRL. W każdym razie, nasilają się nowe zagrożenia oraz niespotykane wcześniej czynniki występujące na arenie międzynarodowej. „Rozmaite wydarzenia, które symbolizuje czarny łabędź lub szary nosorożec mogą nastąpić

lada chwila”. Dlatego też partia, zdając sobie sprawę z tych potencjalnych zagrożeń, powinna przygotować się do sprostania najgorszym scenariuszom, „tzn. silnym wichurom, wzburzonym falom a nawet niebezpiecznym burzom”.
W ślad za tym w referacie zaprezentowano propozycje 11 konkretnych poczynań i celów rozwojowych w ramach ww. 2 etapów, a mianowicie: - znaczne zwiększenie potencjału gospodarczego i naukowo-technicznego oraz podniesienie wartości PKB per capita do średniego poziomu krajów rozwiniętych; - terminowe utworzenie nowoczesnej gospodarki wedle nowego innowacyjnego modelu rozwoju, wprowadzenie nowej industrializacji, informatyzacji, urbanizacji i modernizacji rolnictwa; - dołączenie do grona krajów przodujących pod względem innowacyjności z zachowaniem samowystarczalności i znacznego potencjału naukowo-technicznego; - unowocześnienie systemu zarządzania całościową demokracją ludową, państwem prawa, władzami i społeczeństwem; - dołączenie do czołówki światowej w dziedzinie oświaty, nauki i techniki, w promowaniu ludzi utalentowanych oraz w sferze kultury, sportu i ochrony zdrowia, a także w stosowaniu metodologii soft power;
- zwiększenie dochodów i podnoszenie stopy życiowej szczególnie na obszarach wiejskich oraz zapewnienie długoterminowej stabilności społecznej; - wdrażanie trybu życia i pracy przyjaznego wobec środowiska naturalnego i jego ochrona oraz zbudowanie „Pięknych Chin”; - znaczne umocnienie bezpieczeństwa narodowego oraz zmodernizowanie systemu obronności kraju; - doskonalenie kompleksowej przywódczej roli Partii i zapewnienie jedności narodu, „abyśmy mogli, jak jeden mąż stać się potężną siłą celem przezwyciężania trudności”; - kroczenie zdecydowanie drogą budowania socjalizmu o specyfice chińskiej traktując rozwój gospodarczy jako nadrzędne zadanie zgodnie z Czterema Kardynalnymi Zasadami [2], realizując nadal reformy i prowadząc politykę otwarcia na świat oraz niezależności i samowystarczalności, rozwijać kraj i społeczeństwo własnymi siłami bez nawrotu do sztywności czy izolacjonizmu z przeszłości; - podnoszenie stopy życiowej (dobrobytu) obywateli dzięki stosowaniu norm filozofii rozwoju służącej człowiekowi, „tak aby nasze społeczeństwo mogło godziwie korzystać ze zdobyczy modernizacyjnych”.

R-IV: „Przyspieszenie wdrażania i kontynuowanie nowego modelu rozwoju o wysokiej jakości”. Rozwój o wysokiej jakości jest najwyższym priorytetem KPCh w dziele zarządzania i w dążeniu do odrodzenia Chin. W związku z tym należy rozwijać socjalistyczną gospodarkę rynkową, unowocześniać system przemysłowy i gospodarkę cyfrową, zapewnić usługi o wysokiej jakości, doprowadzić do całościowego odrodzenia gospodarki rolnej celem zapewnienia bezpieczeństwa w zaopatrzeniu w artykuły rolno-spożywcze. Całkowity areał gruntów uprawnych nie powinien obniżyć się poniżej 120 mln. hektarów. Państwo będzie pomagać tym obywatelom, którzy zostali wyzwoleni ze skrajnego ubóstwa oraz stymulować koordynację poczynań w zakresie rozwoju regionalnego. Chodzi, w szczególności, o przyspieszenie modernizacji regionów środkowych i wschodnich Chin oraz o promowanie specjalnych stref ekonomicznych. Odpowiedni nacisk zostanie także położony na doskonalenie współpracy o wysokich standardach z zagranicą oraz na rozszerzanie współdziałania pomiędzy rynkiem krajowym i rynkami zagranicznymi oraz w dziedzinie gospodarowania zasobami. Zostanie znacznie ograniczona tzw. lista negatywna inwestorów zagranicznych w Chinach. Zasady wysokiej jakości będą też wprowadzanie w realizacji Inicjatywy Pasa i Szlaku (tzw. B&RI – Belt and Road Initiative). Rozszerzana będzie internacjonalizacja waluty chińskiej (RMB, czyli juana) celem przekształcenia jej w silną walutę światową.

R-V: „Ożywianie Chin poprzez naukę i oświatę oraz tworzenie silnych zasobów pracowniczych w celu przeprowadzania modernizacji”. Nauka i technika oraz innowacje są ważnymi i pierwszorzędnymi siłami wytwórczymi (produkcyjnymi). Innowacje stanowią, nadto, główną siłę napędową w ramach nowej strategii rozwoju. W tych dziedzinach należy rozszerzać współpracę z innymi krajami oraz promować utalentowanych (uzdolnionych) pracowników. Z myślą o nich tworzone będą ośrodki specjalistyczne celem promowania talentów i rozwijania innowacji.

R-VI: „Doskonalenie kompleksowej demokracji ludowej oraz umacnianie roli narodu jako gospodarza kraju”. W referacie została zawarta bardzo istotna definicja ustrojowa, a mianowicie: „Chiny są państwem socjalistycznym o charakterze ludowej dyktatury demokratycznej pod przewodem klasy robotniczej oraz opartej na sojuszu robotników i chłopów; cała władza państwowa w Chinach należy do narodu (społeczeństwa; kompleksowa demokracja ludowa stanowi znamienną cechę demokracji socjalistycznej w jej najszerszej, najprawdziwszej i najefektywniejszej postaci”. W dalszym ciągu będą doskonalone jak najpełniej mechanizmy i instytucje, przy pomocy których obywatele są gospodarzami kraju, w szczególności tzw. demokracja konsultatywna, poczynając od drugiej Izby Parlamentu aż do podstawowych organizacji partyjnych i innych instytucji terenowych. Również będzie doskonalona rola frontu jedności narodu i transparentności. Zaś jeśli chodzi o aspekty wyznaniowe, to w referacie zawarte jest następujące stwierdzenie: „religie w Chinach powinny być chińskie w swej orientacji…, aby dostosować się do społeczeństwa socjalistycznego”.

R-VII: Sprawowanie rządów w oparciu o przepisy prawa na wszystkich frontach (we wszystkich dziedzinach) i doskonalenie praworządności w Chinach. Kluczowe zadania w tej mierze zostały określone w następujący sposób w referacie sprawozdawczym: „celem umocnienia roli państwa prawa należy dążyć do zbudowania nowoczesnego państwa socjalistycznego z poszanowaniem praworządności, do udoskonalenia socjalistycznego systemu prawnego o specyfice chińskiej, którego rdzeniem będzie Konstytucja. W dążeniu do praktycznego osiągnięcia tych celów należy ulepszać ustawodawstwo dotyczące problematyki krajowej i zagranicznej, stale udoskonalać administrację państwową i zarządzanie w oparciu o przepisy prawa oraz pogłębiać reformy w instytucjach państwowych. Ważne znaczenie ma zapewnienie kryteriów bezstronności, uczciwości i sprawiedliwości w sądownictwie, tak aby obywatele poczuli, że sprawiedliwości stało się zadość w każdym z osobna i we wszystkich przewodach sądowych. Ponadto, normy praworządności będą skuteczniej wdrażane w społeczeństwie.

R-VIII: „Zwiększanie zaufania do kultury i do jej potencjału oraz dążenie do osiągania nowych sukcesów w rozwijaniu kultury socjalistycznej”. Główny nacisk powinien zostać położony na tworzenie silnej kultury socjalistycznej, na szerzenie wartości kulturalnych wśród młodzieży oraz na lepsze eksponowanie kultury chińskiej i całemu światu. Należy stosować tradycyjną chińską zasadę: „niech rozkwita sto kwiatów i niech sto szkół myślenia rywalizuje między sobą”. Trzeba również doprowadzać do twórczych przeobrażeń i do innowacyjnego rozwoju tradycyjnej kultury chińskiej, wzbogacać i rozwijać przodującą kulturę socjalistyczną oraz umacniać chińską soft power w dziedzinie kultury. Należy, ponadto, zwiększać rolę ideologii socjalistycznej jako kluczowego czynnika w dziele jednoczenia (zespalania) i inspirowania społeczeństwa oraz zdecydowanie kierować się głównymi wartościami socjalistycznymi, takimi jak: patriotyzm, kolektywizm i socjalizm oraz „miłość do Partii i do kraju”. W tym celu trzeba integrować

szkolenie polityczne poprzez odpowiednie programy zajęć na wszystkich szczeblach – od szkół podstawowych do uniwersytetów.
Niebagatelne znaczenie ma również zwiększone kształtowanie postaw ucywilizowanych w społeczeństwie, organizowanie kampanii umoralniających, umacnianie więzi rodzinnych i moralnych standardów wśród młodzieży, kultywowanie tradycji, etosu pracy i przedsiębiorczości oraz wzmacnianie standardów moralnych i ucywilizowanych postaw w społeczeństwie.
Niezbędne jest także rozwijanie programów kulturalnych i całego sektora kultury. Powinien on traktować priorytetowo korzyści społeczne ale także przynosić dochody ekonomiczne, czemu służyć ma strategia cyfryzacji kultury narodowej, ochrona kulturalnych dzieł sztuki i dziedzictwa narodowego, a także pozytywne współdziałanie pomiędzy kulturą a turystyką oraz intensyfikacja przekształcania Chin w kraj silny także pod względem sportowym.

R-IX: „Zwiększanie dobrobytu społeczeństwa i poprawianie jakości życia". Przynoszenie korzyści obywatelom stanowi fundamentalną zasadę w rządzeniu. Poprawiane warunków życia społeczeństwa powinno dokonywać się w wyniku wydajnej pracy wszystkich obywateli. W tym celu należy usprawnić funkcjonowanie sektora usług oraz ustanowienie takich ram instytucjonalnych, w których pierwszorzędna, wtórna i trzeciorzędna dystrybucja dochodów będzie odpowiednio koordynowana i wzajemnie komplementarna. Powinny obowiązywać zasady: większa płaca za większą pracę, równość szans, zwiększanie dochodów dla pracowników mniej zarabiających, ochrona legalnych dochodów, regulowanie nadmiernych dochodów i zakaz dochodów nielegalnych.
W ramach strategii „zatrudnienie na pierwszym miejscu" należy stymulować pełne zatrudnienie oraz integrować systemy polityki zatrudnienia w mieście i na wsi, doskonalić szkolenie zawodowe przez całe życie, rozwiązywać kwestie bezrobocia strukturalnego, rozszerzać tworzenie nowych miejsc pracy i usprawniać system ubezpieczeń społecznych oraz rent i emerytur. Granica wieku przechodzenia na emeryturę będzie stopniowo podwyższana – z zachowaniem równości między mężczyznami i kobietami w zakresie ubezpieczeń zdrowotnych. Jeśli zaś chodzi o politykę mieszkaniową, to obowiązywać będzie zasada, że „mieszkania służą obywatelom a nie spekulantom". Z kolei, w ramach Inicjatywy Zdrowych Chin, priorytetem jest zwiększanie dzietności w rodzinach, co jest wyrazem starań w odpowiedzi na starzenie się społeczeństwa i wynikiem konieczności udzielania pomocy osobom samotnym. Zaś w ramach doskonalenia służby zdrowia priorytetem ma być prewencja.

R-X: „Zapewnianie zielonego rozwoju kraju i harmonii pomiędzy człowieczeństwem a przyrodą".
Troska o przyrodę i o środowisko naturalne człowieka ma zasadnicze znaczenie w procesie budowania nowoczesnych i socjalistycznych Chin. Należy stosować holistyczne (całościowe) i systemowe podejście do ochrony środowiska naturalnego oraz harmonijne powiązania między społecznością a przyrodą. Realizacji tych zadań ma służyć wdrażanie Inicjatywy Pięknych Chin. Niezbędne jest przyspieszenie przechodzenia do zielonego rozwoju i do gospodarki o niskim zużyciu węgla oraz do przetwarzania odpadów i zużytych materiałów. Wzmocniona zostanie kontrola prewencyjna w zakresie zwalczania skażenia środowiska naturalnego. W zasadzie zostanie wyeliminowane zjawisko silnego skażenia powietrza, wody i gleby. Szczególną troską otoczy się różnorodność, stabilność i równowagę ekosystemów. Niezbędne jest także zapewnienie naturalnej regeneracji pastwisk, lasów, rzek, jezior i terenów bagiennych. Wprowadzony zostanie dziesięcioletni zakaz łowienia ryb w rzece Jangcy. Ponadto szczególnego znaczenia nabiera zapewnienie tzw. neutralności węglowej oraz zmniejszanie

zużycia węgla w przemyśle, w budownictwie, w transporcie i in. W sposób czynny, bezpieczny i uporządkowany dokonana zostanie rewolucja energetyczna w zakresie nowych źródeł energii, szczególnie wodnych i nuklearnych, a Chiny włączą się do globalnych starań w zakresie zmian klimatycznych.

R-XI: „Modernizacja systemu i potencjału zapewnienia bezpieczeństwa narodowego Chin i stabilności społecznej". W referacie stwierdzono, iż „bezpieczeństwo narodowe stanowi opokę odrodzenia Chin utrzymania stabilności (stabilizacji) społecznej oraz główny wymóg w budowaniu siły i pomyślności kraju". Określono, przy tym, następująca hierarchię poszczególnych kategorii i priorytetów bezpieczeństwa: bezpieczeństwo narodowe - to cel nadrzędny; bezpieczeństwo polityczne - to fundamentalne zadanie, bezpieczeństwo ekonomiczne - to podwaliny materialne; zaś bezpieczeństwo militarne, technologiczne, kulturalne i społeczne - to ważne filary, zaś bezpieczeństwo międzynarodowe - to istotne wspomaganie. Wprowadzono także rozróżnienie na: bezpieczeństwo tradycyjne i nietradycyjne oraz na bezpieczeństwo własne i powszechne. Mając to na względzie strona chińska deklaruje swój współudział w zarządzaniu sprawami bezpieczeństwa światowego (globalnego), zgłaszając, np., swą Inicjatywę ws. Pokojowych Chin.
Podejmowane będą dalsze kroki w zakresie wydatnego polepszania systemu bezpieczeństwa narodowego, a mianowicie: monitorowanie ryzyka, systemy wczesnego ostrzegania i zarządzanie w przypadkach zdarzeń nadzwyczajnych w kraju. Doskonalone będą także mechanizmy przeciwstawiania się zagranicznym sankcjom i ingerencjom w sprawy wewnętrzne oraz wymiar sprawiedliwości w trybie dalekosiężnym. Jeśli chodzi o problematykę wewnętrzną, to szczególna uwaga zostanie zwrócona w odniesieniu do zapewnienia bezpieczeństwa władz państwowych oraz na bezpieczeństwo ideologii, żywności, zasobów energetycznych, przemysłu, łańcuchów zaopatrzenia oraz na opiekę nad obywatelami chińskimi przebywającymi za granicą. Znaczny nacisk położony zostanie także na zdecydowane zwalczanie obcej infiltracji, aktów sabotażu i dywersji oraz na działania separatystyczne ze strony wrogich sił; a także na prewencję i na działania w nagłych przypadkach, na bezpieczeństwo w miejscach pracy oraz na bezpieczeństwo żywnościowe i antynarkotykowe. Zapewniona zostanie odpowiednia ochrona danych osobowych obywateli oraz właściwe zarządzanie ich sprawami, np. poprzez rozstrzyganie sporów na najniższych szczeblach drabiny społecznej.

R-XII: „Osiągnięcie celu stulecia w odniesieniu do Armii Ludowo-Wyzwoleńczej oraz dalsza modernizacja obronności kraju i sił zbrojnych".
Zakłada się podniesienie jakości stanu armii do poziomu światowego w terminie do roku 2027 - zgodnie z wymaganiami Nowej Ery. Kluczowe aspekty tych poczynań są następujące: zapewnienie lojalności armii (wobec partii), kontynuowanie reform w siłach zbrojnych, wykorzystywanie najnowszych zdobyczy naukowo-technicznych w celach modernizacji wojska, szczególnie w sferze mechanizacji, informatyzacji, doskonalenia doktryny militarnej, form organizacyjnych, jakości personelu, uzbrojenia i wyposażenia, szkolenia wojskowych, zwiększania gotowości bojowej, tak aby „nasze ludowe siły zbrojne potrafiły walczyć i zwyciężać".
W tym celu należy informatyzować i wprowadzać inteligentne metody prowadzenia działań bojowych oraz wdrażać taktykę i strategię wojny ludowej; a także doskonalić strategię odstraszania oraz tworzyć nowe rodzaje sił zbrojnych, zwiększać możliwości prowadzenia działań bojowych bez użycia siły żywej i metodami inteligentnymi. To samo dotyczy potencjału

rozpoznawczego, wczesnego ostrzegania, wspólnych uderzeń bojowych i zintegrowanego wsparcia logistycznego. Przeprowadzona zostanie modernizacja szkolnictwa wojskowego oraz nastąpi udoskonalenie krajowego potencjału mobilizacyjnego i tworzenia rezerw armijnych. Kluczową sprawą jest umacnianie jedności pomiędzy władzami i wojskiem oraz pomiędzy wojskiem i społeczeństwem. Ważne znaczenie ma też umacnianie organizacji partyjnych w wojsku oraz jego podporządkowanie partii. W tym kontekście, w referacie stwierdza się jednoznacznie, co następuje: „…realizowanie systemu nadrzędnej odpowiedzialności spoczywa na barkach przewodniczącego Centralnej Komisji Wojskowej KC", który, w istocie rzeczy, jest najwyższym dowódcą chińskich sił zbrojnych.

R-XIII: Kontynuowanie i doskonalenie polityki „jeden kraj, dwa systemy" oraz dążenie do ponownego zjednoczenia kraju". „Ta polityka stanowi wielką innowację w ramach socjalizmu o specyfice chińskiej mającą na celu zapewnienie trwałego dobrobytu i stabilizacji w Hongkongu i w Makao po ich powrocie do Macierzy. Jest to jednocześnie polityka długofalowa (długoterminowa), przyznajaca ww. Regionom wysoki stopień autonomii – z jednoczesnym zapewnieniem władzom centralnym ChRL sprawowania całościowej jurysdykcji nad ww. Regionami. „Istniejący tam system kapitalistyczny i styl życia pozostaną niezmienione długoterminowo i będą przyczyniać się do stymulowania na dłuższą metę dobrobytu i stabilizacji w tychże ww. 2 Regionach…". Ojczyzna będzie udzielać im pomocy w dziedzinie gospodarczej, w dążeniu do utrzymania poziomu stopy życiowej i w utrwalaniu ich pozycji na arenie międzynarodowej, szczególnie w takich dziedzinach jak: finanse, handel, żegluga, lotnictwo, innowacje, technologie, kultura, turystyka itp. Jednocześnie Ojczyzna będzie zdecydowane zwalczała elementy antychińskie powodujące chaos oraz nie dopuszczała do ingerencji w sprawy wewnętrzne Hongkongu i Makao ze strony sił zewnętrznych.
W referacie zostały zawarte także jednoznaczne i nader zdecydowane sformułowania dotyczące uregulowania kwestii tajwańskiej. „Całkowite zjednoczenie Tajwanu z Macierzą stanowi historyczną misję partii i jej niepodważalne zobowiązanie. Rozwiązanie kwestii tajwańskiej powinno nastąpić w Nowej Erze – z zachowaniem inicjatywności i zdolności do kierowania stosunkami pomiędzy dwiema stronami Cieśniny Tajwańskiej oraz posuwania naprzód sprawy ponownego zjednoczenia narodowego, Przy czym zasada: „jeden kraj, dwa systemy" stanowi najlepszy sposób urzeczywistnienia owego ponownego zjednoczenia – zgodnie z formułą „jednych Chin" i z postanowieniami Konsensusu z 1992 r.". Będą prowadzone konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi siłami politycznymi i społecznymi na Tajwanie - w dążeniu do pokojowego zjednoczenia. Jednocześnie podejmowane będą zdecydowane kroki celem przeciwstawiania się zwolennikom „niezależności Tajwanu" bowiem obie Strony (tzn. Chiny i Tajwan) stanowią jedną rodzinę połączoną więzami krwi. Macierz będzie też rozwijać wszelaką współpracę i wymianę ze strona tajwańską.
A oto swoiste oraz bardzo istotne i zdecydowane novum w tych kwestiach zawarte w referacie: „ Tajwan jest Tajwanem chińskim. Dlatego też rozwiązanie kwestii tajwańskiej jest sprawą należącą do Chińczyków. Będziemy nadal dążyć do ponownego zjednoczenia na drodze pokojowej – z całą najgłębszą szczerością i z największymi staraniami. Ale nigdy nie obiecamy rezygnacji z użycia siły i zastrzegamy sobie opcję podjęcia wszelkich niezbędnych kroków (środków). Jest to wymierzone wyłącznie wobec ingerencji sił zewnętrznych i nielicznych separatystów zmierzających do niezależności Tajwanu oraz wobec ich poczynań separatystycznych. Natomiast w żadnym przypadku nie jest to wymierzone przeciwko naszym rodakom tajwańskim. Całkowite ponowne zjednoczenie naszego kraju powinno zostać

przeprowadzone, i niewątpliwie może ono być przeprowadzone". Delegaci na 20. Zjazd zareagowali burzliwymi oklaskami na te słowa przewodniczącego Xi Jinpinga.

R-XIV: „Utrwalanie pokoju i stymulowanie rozwoju na świecie oraz tworzenie wspólnoty ludzkiej o wspólnej przyszłości". Chiny będą prowadzić nadal politykę umacniania pokoju i stymulowania rozwoju oraz tworzenia wspólnoty ludzkiej korzystającej ze wspólnej przyszłości. Będą występować przeciwko hegemonizmowi, polityce z pozycji siły, mentalności zimnowojennej, ingerencjom w sprawy wewnętrzne oraz stosowaniu podwójnych standardów. „W zakresie obronności kraju będą stosować politykę defensywną; Chiny przestrzegać będą 5 fundamentalnych zasad pokojowego współistnienia [3] oraz nigdy nie będą dążyć do hegemonizmu i do ekspansjonizmu. Natomiast będą tworzyć nowy typ stosunków międzynarodowych oraz stosować metody koordynacji i pozytywnego współdziałania z innymi wielkimi mocarstwami, z krajami sąsiadującymi oraz z krajami rozwijającymi się. Będą współpracować z partiami i z organizacjami politycznymi, wzywając krajowe instytucje i organizacje, także wojskowe i in. do rozszerzania i doskonalenia współpracy z ich odpowiednikami zagranicznymi.
W chińskiej polityce otwarcia na świat będzie eksponowana potrzeba budowania otwartej gospodarki globalnej, która przynosić będzie coraz większe korzyści wszystkim społeczeństwom. Istotną sprawą jest również utrzymanie właściwego ukierunkowania (właściwej orientacji) w globalizacji gospodarczej, poszukiwanie nowych sił napędowych rozwoju globalnego, a także przeciwstawianie się protekcjonizmowi, wznoszeniu płotów i barier, zrywaniu łańcuchów przemysłowych, technologiocznych i zaopatrzeniowych, jednostronnym sankcjom i taktyce maksymalnych nacisków. Niezbędne jest zmniejszenie przepaści pomiędzy Północą i Południem oraz usprawnienie systemu zarządzania sprawami globalnymi, przy czym ONZ powinna być rdzeniem owego systemu, który powinien opierać się na innowacyjnych zasadach multilateralizmu (wielobiegunowości), a nie unilateralizmu (jednobiegunowości). Również inne wielkie organizacje międzynarodowe, jak np. WTO, APEC, BRICS, SOW (Szanghajska Organizacja Współpracy) itp. wymagają usprawnienia i modernizacji. Chiny będą nadal partycypować w misjach pokojowych ONZ oraz tworzyć światową społeczność ludzi korzystających ze wspólnej przyszłości. Tą drogą wszyscy powinni kroczyć naprzód. Kwestie sporne należy regulować metodami dialogu, konsultacji, wzajemnego zrozumienia i poszanowania różnorodności cywilizacyjnych. W referacie przyznano, że „obecnie istnieje wiele wyzwań przed światem, ale jednocześnie jest to era budząca nadzieję".

R-XV: „Stosowanie w pełni i rygorystycznie zasad samorządności partii i urzeczywistnianie nowego wielkiego przedsięwzięcia budownictwa partyjnego w Nowej Erze". Nadrzędnym zadaniem jest zdolność do sprostania szczególnym wyzwaniom stojącym przed naszą wielką partią. Równie ważna jest metodologia samorządności i samo reformowania się stosowana od 18. Krajowego Zjazdu Partii. Poczynania i procesy tego rodzaju są nieustanne i nie mają końca. „Wykorzystajmy naszą własną transformację w celu kierowania transformacją społeczną" – stwierdza się w referacie. Konieczne jest także umacnianie scentralizowanego i zjednoczonego przywództwa Komitetu Centralnego, ciągłe doskonalenie systemu tegoż przywództwa, konsolidowanie więzi członków KPCh z nowatorskim przywództwem sprawowanym w oparciu o przepisy prawa i normy centralizmu demokratycznego. Stosowane będą metody krytyki i samokrytyki. Konieczne jest umacnianie zwartości szeregów partyjnych, polepszanie znajomości nowej teorii oraz „przekształcanie Partii w marksistowską Partię członków uczących

się. Będziemy zdecydowanymi wierzącymi i lojalnymi praktykami wzniosłych ideałów komunizmu oraz wspólnych ideałów socjalizmu o specyfice chińskiej". Usprawnienia wymaga proces samo reformowania partii, sprawowania nadzoru nad przywódcami oraz przygotowania działaczy partyjnych do sprostania realizacji epokowych zadań w zakresie odrodzenia narodowego i poczynań modernizacyjnych.
Niezbędne jest umacnianie „ducha bojowego" członków partii i doskonalenie kompetencji działaczy partyjnych, także kobiet oraz przeprowadzanie ich ocen. Sprawą o kardynalnym znaczeniu jest, nadto, posiadanie przez nas wykwalifikowanych następców zdolnych do kontynuowania naszego dzieła. (przewodniczący Xi Jinping uwypuklił podejście KPCh do problematyki młodzieżowej na zakończenie swego referatu). Partia będzie stosować normy z dokumentu pn.: „Trzy wyznaczniki"[4], umacniać organizacje partyjne, szczególnie szczebla podstawowego, doskonalić pod względem jakościowym postawy partyjne, usuwać zbędne naleciałości formalizmu, biurokracji, hedonizmu, ekstrawagancji i skłonności do nabywania korzyści osobistych oraz umacniać dyscyplinę wśród członków partii. Zadaniem o fundamentalnym znaczeniu jest zwalczanie korupcji, która szkodzi „…jak rak w stosunku do żywotności i do sprawności naszej Partii. Dlatego też zwalczanie korupcji stanowi nadrzędne zadanie w zakresie naszego samo reformowania się. Tak długo, jak długo utrzymywać się będą pożywki i warunki dla uprawiania korupcji, my powinniśmy bić w dzwony alarmowe i nie spoczywać nawet przez minutę w naszej walce przeciwko korupcji. Nie może być pobłażliwości dla korupcji" – stwierdzono w referacie. W ślad za tym, uchwalona zostanie specjalna ustawa antykorupcyjna. Przewodniczący Xi Jinping zakończył swój referat uroczystym wezwaniem do jedności Partii jako warunku sine qua non powodzenia w jej działalności. Na wniosek premiera Li Keqianga 20. Zjazd postanowił, że referat sprawozdawczo-programowy będzie przedmiotem analizy i dyskusji w grupach delegatów i tak też się stało.

**Uchwały zjazdowe**

Stanowią syntetyczne ukoronowanie obrad 20. Zjazdu, który zatwierdził w trzech rezolucjach: - główny referat sprawozdawczo-programowy przedstawiony przez przewodniczącego Xi Jinpinga w imieniu KC KPCh wybranego na 19. Zjeździe. Referat ten był najważniejszym przedmiotem obrad zjazdowych również jako drogowskaz na przyszłość; - sprawozdanie Centralnej Komisji ds. Inspekcji Dyscypliny; - poprawki uaktualniające wprowadzone przez 20. Zjazd do Statutu Partii, m.in. w kwestii tajwańskiej i ws. kultywowania „bojowego ducha" w szeregach partyjnych (nota bene: pełny tekst poprawionego Statutu można znaleźć w Internecie pod hasłem: „CPC Constitution, full text"). Po zakończeniu 20. Zjazdu opublikowany został specjalny komunikat zawierający syntetyczne podsumowanie obrad zjazdowych (jego tekst można znaleźć w Internecie pod hasłem: „final communique of the CPC 20.National Congress").
W tajnym głosowaniu wybrany został nowy 20. Komitet Centralny Partii (205 członków i 171 zastępców członków), który, z kolei, na swym I posiedzeniu pozjazdowym dokonał wyboru najwyższych władz partyjnych: sekretarza generalnego KC w osobie Xi Jinpinga, Biura Politycznego (25 osób), Stałego Komitetu Biura Politycznego (7 osób: Xi Jinping, Li Qiang, Zhao Leji (ponowny wybór), Wang Huning (ponowny wybór), Cai Qi, Ding Xuexiang, Li Xi) oraz Centralnej Komisji ds. Inspekcji Dyscypliny (133 osoby, Przewodniczący Li Xi). Oczekuje się, że nowym Premierem Rządu ChRL (Rady Państwa) zostanie Li Qiang, dotychczasowy szef organizacji partyjnej Szanghaju. Ważnym znamieniem Nowej Ery w KPCh są więc również

gruntowne zmiany kadrowe dokonane w składzie najwyższych władz partyjnych. Np. nie zostali ponownie wybrani do nich byli czołowi politycy: Li Keqiang, premier, Han Zheng, wicepremier, Li Zhanshu, przewodniczący wyższej Izby Parlamentu i Wang Yang, Przewodniczący niższej - doradczej Izby Parlamentu).

**Uwagi końcowe**

Zgodnie z tradycją, kończąc obrady, delegaci odśpiewali Międzynarodówkę. Bez wątpienia, 20. Krajowy Zjazd KPCh przejdzie do historii tej partii, Chin Ludowych i całego świata jako wydarzenie o bezprecedensowo ważnym znaczeniu i budzące nadzieje ludzkości na jakościową poprawę jakże dziś trudnej i niebezpiecznej sytuacji globalnej. KPCh i ChRL stają się ponownie główną siłą motoryczną tego procesu naprawczego. Jego zwiastunem obrady i uchwały zjazdowe oraz dogłębny i kompleksowy charakter analiz, postanowień oraz propozycji programowych przedstawionych na 20. Zjeździe. Ich rychłe pomyślne przełożenie na język realizacji i praktyki będzie swoistym kołem ratunkowym dla naszej cywilizacji oraz realnym świadectwem przydatności walorów Nowej Ery i Nowej Podróży – dla dobra Chińczyków i wszystkich obywateli świata.

***

Po dokonaniu powyższej analizy treści obrad i uchwał zjazdowych przyznaję z całą szczerością, że stosunkowo największe wrażenie wywarły na mnie, skromnym politologu polskim, następujące atrybuty zjazdowe:
I. w sprawach wewnętrznych: - przełomowe znaczenie 20 Zjazdu dla przyszłości Chin i całego świata; - mądrość polityczna najwyższego kierownictwa i ponad 2.000 delegatów zjazdowych reprezentujących ok. 97 mln członków KPCh; - modernizacja i konsolidacja Partii oraz umocnienie jej więzi z narodem; - umocnienie pozycji przewodniczącego Xi Jinpinga w partii i w kraju oraz jego autorytetu na arenie międzynarodowej; - solidne fundamenty ideologiczne i teoretyczne KPCh jako drogowskazy w Nowej Erze i na Nowej Drodze rozwoju; - Chiny Ludowe jako wielkie i nowoczesne mocarstwo światowe w terminie do połowy bieżącego stulecia; - wola strategiczna i wiara w możliwości modernizacji wszystkich dziedzin socjalistycznego rozwoju Chin oraz poprawy całej sytuacji globalnej.
II. W sprawach międzynarodowych: humanizacja i dobro obywateli ChRL oraz całej ludzkości najwyższym nakazem w działalności krajowej i międzynarodowej KPCh; - umacnianie bezpieczeństwa we wszystkich jego postaciach i odmianach; - konkretne propozycje programowe dotyczące przyszłości całego rodzaju ludzkiego; - umiar i rozwaga w podejściu do sytuacji globalnej oraz do jakże często ostrych i skomplikowanych problemów w niej występujących; - rozwiązywanie sporów na drodze negocjacyjnej i dyplomatycznej; - umiłowanie pokoju, bezpieczeństwa oraz pokojowy i zrównoważony „zielony” rozwój świata w nowych warunkach i na nowej drodze; - likwidacja patologii, dysproporcji oraz zaniedbań rozwojowych i cywilizacyjnych w dążeniu do lepszego wspólnego jutra dla całej społeczności światowej; - dynamizm i realizm w polityce „otwarcia na świat” i in.
Mógłbym jeszcze dość długo wymieniać pozostałe atrybuty i dokonania 20. Zjazdu uzasadniające tezę o Nowej Erze i o Nowej Drodze rozwoju Chin i całego świata. Życząc powodzenia w urzeczywistnianiu owych „Nowości Chińskich”, wyobrażam sobie nieśmiało i hipotetycznie, jak dobra byłaby nasza cywilizacja i nasza planeta Ziemia, gdyby możliwe było

doprowadzenie do swoistej globalizacji najcenniejszych doświadczeń i propozycji KPCh dla Chin oraz do ich zastosowania choć w części w stosunku do całej ludzkości. Warto się o to starać!

***Sylwester Szafarz**, dr ekonomii, dyplomata, pisarz i publicysta polityczny*

**Odnośniki:**
[1]: Wskazany wyżej „Zintegrowany plan pięcioczłonowy" służy stymulowaniu skoordynowanego postępu (współdziałania) w sferze gospodarczej, politycznej, kulturalnej, społecznej i ekologicznej. Zaś „Czterowymiarowa i kompleksowa strategia" określa całościowe posunięcia w zakresie budowania nowoczesnego państwa socjalistycznego, pogłębiania reform, doskonalenia przywództwa (zarządzania) w oparciu o przepisy prawa oraz umacniania samorządności partii;
[2]: Cztery kardynalne zasady są następujące: - dochowywanie wierności drodze socjalizmu; - uznawanie ludowej dyktatury demokratycznej; - popieranie kierowniczej (przywódczej) roli KPCh; - stosowanie norm marksizmu-leninizmu oraz myśli Mao Zedonga;
[3]: a oto „Pięć zasad pokojowego współistnienia": - wzajemne poszanowanie suwerenności i integralności terytorialnej państw; - nieagresja na zasadach wzajemności; - nieingerencja w sprawy wewnętrzne innych państw; - równość i wzajemne korzyści; - pokojowe współistnienie;
[4]: „Trzy rozróżnienia" odnoszą się do błędów popełnionych w wyniku braku doświadczenia w zakresie reform pilotażowych oraz świadomych naruszeń dyscypliny i prawa; a także pomiędzy błędami popełnionymi w przeprowadzaniu doświadczeń (eksperymentów) nie podlegających nadzorowi ze strony przełożonych a świadomym pogwałceniem (naruszeniem) dyscypliny i prawa z pominięciem wyraźnego zakazu ze strony przełożonych; oraz pomiędzy niezamierzonymi błędami popełnionymi w staraniach na rzecz rozwoju a naruszeniami dyscypliny i prawa w celu odniesienia korzyści osobistych.